

عنوان مقاله:

ارزیابی وضعیت شیوه پیاده روی در حمل و نقل شهرهای میانی (نمونه موردی: شهر نیشابور)

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهرا رستمی - کارشناس ارشد شهرسازی، برنامه ریزی شهری

سید وحید پریان - کارشناس ارشد شهرسازی، برنامه ریزی شهری، کارمند شهرداری نیشابور

حسین صاحبکاران - کارشناس ارشد مدیریت اجرایی، کارمند شهرداری نیشابور

خلاصه مقاله:

پیاده روی قدیمی ترین شکل جابه جایی انسان در فضا است که به عنوان اصلی ترین الگوی جابجایی در داخل کانون های زیستی به دلیل کم هزینه بودن و یا در دسترس بودن آسان برای کلیه اقشار جامعه به شمار می رود اما با رشد شهرنشینی در پیدایش اتومبیل، جابجایی پیادگان و فضاهایی که در آن افراد پیاده در اولویت قرار داشتند کاهش یافت. برای حل این مشکل در چند دهه اخیر پوسترهای شهری در کشورهای پیشرفته به گونه ای بود که شهرسازی پیاده مدار را در اولویت قرار داده اند. برای متناسب سازی شهرسازی با توسعه پیاده مدار، در درجه اول نیاز است که وضعیت این دو شیوه حمل و نقل ارزیابی گردد تا بتوان بر مبنای آن برنامه ای منطقی و اجرایی ارائه داد. هدف از این مقاله ارزیابی وضعیت توسعه پیاده مدار از طریق بررسی امکانات و موانع پیش روی توسعه پیاده مدار در شهرهای میانی بود و در آن شهر نیشابور به عنوان نمونه انتخاب شده است روش تحقیق حاضر توصیفی - تحلیلی به همراه بررسی نمونه موردی بوده است، برای جمع آوری اطلاعات لازم نیز از روش ترکیبی شامل اسنادی و مشاهده استفاده شده است. داده ها در چهار بود زیست محیطی، اجتماعی، کالبدی - کاربری زمین و اقتصادی - مدیریتی بررسی شده و اهداف و راهبردهای آن ارائه گردیده است. نتایج تحلیل ها نشان داد که در مجموع شهر نیشابور در زمین پیاده مداری علیرغم وجود امکانات فراوان، با محدودیت های بیشتری به ویژه در حوزه های اجتماعی، کالبدی و اقتصادی مواجه است که نیازمند توجه جدی از طرف مجموعه مدیریت شهری می باشد.

کلمات کلیدی:

حمل و نقل، پیاده روی، نیشابور، اهداف و راهبردها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/418363>

